

STÁTNÍ ZDRAVOTNÍ ÚSTAV

Kolektivní imunita

Očkování má dvě základní funkce - individuální a kolektivní. Na individuální úrovni chráníme před infekcí sebe. Pokud je očkováním chráněna většina jedinců v populaci, nemohou se infekční agens šířit, takže onemocnění nejsou ohroženy ani osoby, které nemohou být z různých důvodů očkovány (věk, zdravotní stav, chronická onemocnění, imunodeficit). Tento stav označujeme jako kolektivní imunitu.

Kolektivní imunita je stav aktivní imunity v populaci získané **aktivně** (po onemocnění nebo po očkování), kdy si organismus sám protilátky vytváří, nebo **pasivně** (přenos mateřských protilátek nebo podáním sér či imunoglobulinů), kdy se do těla dostávají již hotové protilátky; jejichž životnost je však relativně krátkodobá. Pro některá infekční onemocnění jsou stanoveny takové hladiny proočkování, které jsou považovány za dostatečné, aby nedocházelo k šíření nákaz v populaci (u jednotlivých onemocnění je to různě vysoké procento, které se ale nejčastěji pohybuje mezi 85 a 95 %). Předpokladem zabránění šíření infekčního agens v populaci je udržování vysoké proočkování, tedy vysoké kolektivní imunity. Kolektivní imunita funguje pouze tehdy, když je očkovan dostatečný podíl jedinců dané společnosti.

Ve státech, kde došlo ke snížení proočkování (z důvodů dezinformačních kampaní médií, náboženských, ekonomických) vznikly v dětské populaci opět epidemie infekčních onemocnění s mnoha úmrtími.